No. 62. 1844.

VLISSINGSCHE COURANT.

Woensdag 22 Mei.

De uitgave dezer Courant geschiedt geregeld driemaal per week. De prijs van het abonnement is voor drie maanden f 2,25, en franco per post f 2,50. Advertentien worden geplaatst à 20 Ct. de regel, uitgezonderd Huwelijks-, Geboorte- en Doodbekendmakingen, waarvan de prijs van 1 tot 6 regels f 1,20 is, en voor elken regel daarboven 20 Ct., behalve 35 Ct. zegelregt voor iedere plaatsing. Men abonneert zich bij alle Boekhandelaren en Postdirecteuren in het Rijk. Brieven franco.

NIEUWSTIJDINGEN.

ITALIE.

BOLOGNA, den 7. Mei. Zes, door de militaire commissie, als medepligtigen aan de bewegingen van verleden jaar, ter dood veroordeelden, zijn heden morgen hier binnen de stad doodgeschoten geworden, zonder dat de bevolking eenige de minste kennis gedragen heeft, van het treurtooneel, hetwelk stond plaats te grijpen. Het vonnis is eerst gisteren avond laat aan de veroordeelden aangezegd geworden, en dezen morgen vroeg, was het alreeds voltrokken. — Maar al had de bevolking ook kennis gedragen van hetgene er geheuren zou, toch zou niemand eenig getuige van hebben kunnen zijn, alle toenadering werd door eene talrijke militaire magt verhinderd.

Het geheele garnizoen is thans nog op de been, en patrouilles doorkruisen de straten, men is voor eenen volksoploop beducht.

DUITSCHLAND.

STUTTGART, den 14. Mei. Een treurig voorval is hier het onderwerp van het algemeene gesprek. Een goudwerker alhier was voor twee dagen, na eene ziekte van een tweetal weken, overleden. De loop der ziekte zelve had volstrekt geene reden tot het verwijderst vermoeden gegeven. Eenige andere kleine, toevallig te zamenloopende omstandigheden, echter, wekten argwaan; men deed eenig onderzoek en terstond daarop werd de vrouw des overledenen in verzekerde bewaring gebragt. Gisteren werd het lijk van den goudwerker geopend en reeds moet de weduwe bekend hebben, dat zij haren man met *arsenicum* heeft vergeven.

— Den 7. dezer is te Hamburg met veel plegtigheid de eerste steen gelegd van een nieuw kerkgebouw, hetwelk op de grondslagen der twee jaren geleden mede grootendeels afgebrande St. Petrikerk gestiebt zal worden en voor deze, ten gevolge der ruime bijdrage, tot dat doel ontvangen, in niets zal behoeven achter te staan.

— Op de kusten van Pommeren en Rugen heeft men in deze lente zoo veel visch, snoeken, zalmen, haringen enz., gevangen, dat men in Straalsund *tachtig* haringen voor 3 silbergrosschen koopt, de geheele kust als van visch schijnt te leven en vele vrachten naar elders gezonden zijn. Voor de arme klasse kwam dit rijkelijk en goedkoop voedsel ter regter tijd.

ENGELAND.

LONDEN. In Ierland telt men 8,175,124 inwoners, welke in 1,528,839 woningen leven. Van deze 8,175,124 inwoners zijn 2,385,000 in eenen staat van behoefte, en van de 1,528,839 huizen zijn 1,024,275 hutten van klei. Op deze bevolking leven 623,356 familiën, bevattende 3,470,725 personen in de hutten van klei, waarvan de deur te gelijk voor schoorsteen en venster dient, en zich opent om de varkens en de kinderen in één vertrek op te nemen. Van de 8,175,124 inwoners behooren 7,000,000 tot de landbouwende bevolking. Het dagloon van het werkzame gedeelte dezer groote meerderheid verschilt van 4 tot 10 pence daags in het westen en zuiden, van 8 pence tot 1 schell. in het noorden. Het middelcijfer van het dagloon van eenen werkman in Ierland is van 2 schell. tot 2 schell. 6 pence in de week, en in Engeland van 8 tot 19 schell. Op de geheele bevolking (zoo men de kinderen beneden de vijf jaren aftrekt) rekent men 3,766,066 personen, die lezen noch schrijven kunnen. In Ierland zijn 20 mill. bunders lands, waarvan 14 mill. geplant of bebouwd, en de overige woest zijn. In het jaar 1831 stonden de godsdienstige geloofsbelijdenissen tot de fondsen, voor dezelve toegestaan, in de volgende verhouding.

Roomsch Katholijken	6,427,712	8,928	p. st
Episcopalen . . .	752,064	806,784	«
Presbyterianen . . .	642,356	35,080	«
Andere Dissentres . .	126,808	« «	«

— In eene groote ijzergieterij wordt eene lichttoren, die voor een der Bermudaseilanden bestemd is en bij een gewigt van 600,000 ponden 137 voeten hoogte hebben en 9 kamers bevatten zal, geheel uit gegoten ijzer vervaardigd.

— Het is bekend, hoe hier te Londen, en vooral in het westzijde der stad, waar de hooge adel en andere aanzienlijken wonen, de speel-klubsen en speel-huizen zich reeds lang buitengemeen vermenigvuldigd hadden en het hazardspel er met eene woede gedreven werd, die menige familie in het ongeluk storfte. Het kwaad was eindelijk tot zulk eene hoogte gestegen, en had tot zoo vele klagten aanleiding gegeven, dat de regering zelve besloot, aan de politie te gelasten, om, des noods met geweld het daar gevonden materiëel en personeel, tot dit noodlottig vermaak in betrekking staande, op te ligten. Na het innemen van schriftelijke verklaringen, door twee geachte inwoners der parochie gegeven, heeft de politie in den nacht van Dingsdag op Woensdag ll. zulks gelijktijdig overal, waar zich in het bedoelde stadsgedeelte dergelijke huizen bevonden, doen uitvoeren, en wel met zulk een goeden uitslag, dat men zich, behalve de werktuigen en benoodigdheden tot het spel gebezigd, van niet minder dan ongeveer 3000 pond aan speelgoed en van 73 personen meester heeft gemaakt. Van dezen laatsten zijn volgens de meesten, ondanks alle regtsuitvlugten, welke zij tot hunne verdediging deden aanwenden, in vrij aanzienlijke boeten, veroordeeld.

FRANKRIJK.

PARIJS, den 15. Mei. De *Gazette* deelt het volgende boosaardige artikel mede: « Nog drie maanden, en wij treden in het vijftiende jaar der tegenwoordige regering. De Heer *de Chateaubriand* herinnert in het, dezer dagen, door hem in het licht gegeven werk, aan de woorden van *Tacitus*: *Quindecim annos, grande mortalis aevi spatium*. Deze plaats komt voor in het leven van *Agricola*, en de vijftien jaren, welke de groote geschiedschrijver als *een aanzienlyk tydperk van 's menschen leven* voorstelt, waren de droevige jaren onder *Domitianus*, van 81 tot 96 onzer jaartelling. De republiek heeft vijftien jaren geduurd: van 1789 (sloping der bastille) tot 1804. *Napoleon* heeft vijftien jaren geheerscht: van 1799 (consulaat) tot 1814; aan de restauratie waren vijftien jaren toegeschikt (in den raad Gods!) van 1814 tot 1830, de honderd dagen afgerekend; de juli-revolutie beleeft thans haar *veertiende jaar*. *Quindecim annos, grande mortalis aevi spatium! Napoleon* hechtte in de politiek veel gewigt aan tijdperken van vijf jaren (*lustra*): hij gaf in menschelijke dingen aan de stichting vijf jaren, aan den voortgang vijf jaren, aan het verval vijf jaren. Dat alleen de juli-revolutie aan deze wet der lusters zich ontheffen kan, is blijkbaar; zij heeft deze uitzondering aan hare hechte grondslagen te danken."

— De prins *de Joinville* heeft eene brochure uitgegeven, waarin hij sterk aandringt op het vervaardigen van meer stoombooten. Hij zegt, dat, ingeval van oorlog, thans alles ter zee aankomt op de meerderheid van goede stoombooten. Immers bij een oorlog met Engeland zouden al onze kusten door eene menigte oorlogstoombooten worden bezet, waartegen wij slechts weinig goede stoombooten zouden kunnen tegenstellen, terwijl onze zeilschepen daartegen weinig zouden baten. Maar indien wij evenveel stoombooten hebben, zouden zij dezelve even als wij moeten gebruiken, om eigene kusten te bewaken. Daarentegen wil de prins in de verwijderde zeeën groote fregatten hebben, om ons land te doen eerbiedigen. Indien het gouvernement zulks deed, zou het magtiger ter zee worden, en de kosten zouden voorzeker niet hooger loopen, dan het onderhouden van onze tegenwoordige vloot.

— Alhier heeft men het plan een gebouw op te rigten, waar alle arme meisjes opgenomen, gehuisvest, gevoed, gekleed worden en daarenboven nog een klein daggeld ontvangen zullen. Dit gebouw zal alzoo worden ingerigt dat aldaar 20,000 meisjes kunnen verblijven.

— In de *Gazette des Tribuneaux* vindt men het volgende verhaal van eenen, zoo stout, als onder zonderlinge omstandigheden, volvoerden diefstal.

Een huurkoetsier stond met zijn fiacre aan het Palais-Royal te wachten, in de hoop van eene vracht te zullen bekomen. Er verschijnt een met veel smaak en rijk gekleed jongeling, maar die bij een goed diner vooral den wijn niet schijnt gespaard te hebben. Deze stapt in het rijtuig, haalt zijn horologie uit en zegt aan den koetsier: « Het is half zeven; ik neem u bij het uur, rij langs de Champs Élysées naar de Barrière de l'Étoile, maar stap-voets." De koetsier klimt op den bok en doet getrouw, zoo als hem bevolen is. In de lange laan van de Champ Élysées gekomen, voelt hij eenen schok aan het rijtuig; hij ziet om en ziet iemand den laatsten stap van de trede van het rijtuig doen en hard weg loopen. Oh! Ho! denkt hij, dat is mijn heertje, dat na een goed diner, tot zijne spijsvertering, voor niet heeft willen toeren. Snel springt hij van den bok en zet den vlugteling na, al roepende dat men hem aanhoude.

Op dit geroep wordt de vlugteling werkelijk door eenige voorbijgangers gegrepen, en de koetsier hem naderende, roept hem toe: « Zeg eens mannetje! beviel mijn rijtuig u niet, dat gij het dus zonder verlof wildet verlaten."

De onbekende stelt zich te weer, zegt van niets te weten, en dat men hem zeker voor een ander aanziet; maar de koetsier had hem te wel den sprong zien doen, en zij die hem gegrepen hadden, waren te zeer overtuigd, dat hij reden moest hebben, om den koetsier te willen ontloopen. Men liet hem dus niet los, maar bragt hem terug naar den fiacre, waarvan het paard begrepen had, geen deel aan de jagt te moeten nemen, maar geduldig was blijven staan.

Niet gering was de verwondering van den koetsier, toen hij er zijn welgekleed heertje, op de bank uitgestrekt en in diepen slaap verzonken, nog altijd in zag liggen. De koetsier alsnu beginnende te begrijpen wat het geval kon zijn, maakt den jongeling wakker, en noodigt dezen zijne zakken te onderzoeken, of hij ook het een of ander mist en weldra heldert zich de geheele zaak op.

De gegrepen vlugteling komt tot volle bekentenis. In het voorbijgaan, ziende dat er iemand zoo rustig in den stapvoets rijdende fiacre lag te slapen, had hij behendig het portier geopend en was hij geslopen naast den slapende, dien hij van zijn horologie en zijne beurs met 140 franken aan goud en nog 17 franken aan zilvergeld had geligt, waarna hij gehoopt had, den aftogt even ongemerkt als den aanval te zullen bewerkstelligen. De koetsier is zeer edelmoedig beloond geworden door den jongeling, die zich verder naar huis heeft doen rijden, om er [illegible]

BELGIE.

ANTWERPEN, den 18. Mei. Eene verschrikkelijke, gisteren avond op den spoorweg voorgevallen gebeurtenis heeft onze stad in verslagenheid gedompeld. De trein, die gisteren namiddag ten vier ure van Brussel vertrokken was, bevond zich ten zes ure aan het station, genaamd *du Vieux Dieu*, toen een allergeweldigste schok zich aan den geheelen trein deed gevoelen; op het eigen oogenblik, ofschoon de vaart merkelijk verminderd was geworden, raakten vier rijtuigen los van den trein en sloegen dezelve gedeeltelijk tegen een' met zand geladen waggon, die op een der evenwijdig loopende sporen stond. De rijtuigen werden op den slag verbrijzeld en al de reizigers, die er zich in bevonden, werden ligter of zwaarder verwond. Eene vrouw bleef op de plaats dood, eene andere bezweek nog in den avond aan hare bekomen wonden. Een reiziger, zoo men zegt van Arras, die met zijnen zoon was, is zwaar bezeerd. Een bakker uit de niet ver van hier gelegene gemeente van Hoboke, met name *Daelewyk*, is heden nacht in het gasthuis aan de gevolgen zijner wonden overleden. Vier andere zwaarder of minder zwaar bezeerde passagiers zijn naar het gasthuis vervoerd. Het getal der zwaar bezeerde wordt als van acht of negen opgegeven; sommige hebben zich naar hunne huizen, andere naar onderscheidene herbergen in deze stad laten overbrengen.

Behalve de vier verbrijzelde rijtuigen is al het verdere van het konvooi meer of min bij den schok beschadigd geraakt. Vijf andere rijtuigen zijn uit het spoor geworpen, en bijna al de reizigers hebben ligtere of zwaardere kneuzingen aan het hoofd of in de zijden; velen zijn evenwel ook zwaar aan de beenen bezeerd, en aan sommige zijn dezelven gedeeltelijk vermorseld. Van de vier verbrijzelde rijtuigen is niet anders overgebleven dan de houten vloer, al het verdere is tot splinters gespat.

Omtrent de oorzaak van het ongeluk is men het niet eens; sommigen schrijven het toe aan het breken van den as van een der vrachtwagens anderen aan het niet goed liggen der riggels aan het station *du Vieux Dieu*, ten gevolge van de onlangs aan het station gemaakte veranderingen; nogmaals anderen zeggen, dat het excentrieke spoor niet behoorlijk vast liggende, verschoven is geraakt bij het voorbijsnellen van den stoomsleper en dat hetzelve gebotst hebbende tegen een gedeelte van den trein, dit gedeelte in deszelfs volle vaart tegen den op het spoor staande waggon of tegen het verder gedeelte van den trein had aangeworpen.

De beide dames, die het reeds gisteren bestorven zijn, worden opgegeven, de eene als eene Hollandsche vrouw, Mejufvrouw *Belliere*, die zich nu omtrent drie maanden geleden hier in deze stad was komen vestigen; de andere als eene dame uit Henegouwen. Vier beambten bij de douane-brigade van Lillo, die van Brussel kwamen, hebben zware kneuzingen bekomen en aan een hunner is het dijbeen gebroken.

Zoodra men aan het station kennis van het voorgevallene bekomen had, is er een konvooi van ledige rijtuigen naar het station van Luythagen gezonden tot het afhalen der reizigers en verwonden. Doctor *van Varrenberg* van hier, die zich bij den togt bevond, heeft in weerwil dat hij zelf zware kneuzingen bekomen had, dadelijk alle zorgen aan de verwonden gewijd.

Eenige doctors en chirurgijns van deze stad, alsmede de Heer Gouverneur en de procureur des konings zijn dadelijk van hier vertrokken naar de plaats van het ongeluk, waar het gegil der gewonden, de wanorde door het breken der rijtuigen veroorzaakt en de schrik die zich van al de reizigers had meester gemaakt, de tegenwoordigheid van lieden van de kunst en van het gezag gebiedend vereischten.

NEDERLANDEN.

NIJMEGEN, den 15. Mei. Men verneemt dat in het naburig stadje Grave, eenige 28-stuivers-stukken *in* betaling zijn gegeven, welke van zoogenaamd Berlijnsch zilver zouden zijn vervaardigd. Het is voorzeker te wenschen, dat de justitie op het spoor mogt geraken van den dader dier fabricatie.

KRUININGEN, den 11. Mei. Tot een waar vreugdegevoel voor mijn hart, mogt ik op den 7. dezer ooggetuige zijn wat goede wil, wijs overleg en koene beradenheid vermogen. Op bovengemelden dag verzeilde op eene plaat tegenover het Zuiderrak (Wester-Schelde) de Engelsche schooner *Gordon*, van New-Castle bestemd naar Antwerpen. Schip en lading verkeerden in den hoogst bekommeringbarenden toestand. Beide waren verloren te achten volgens het eenparig getuigenis van deskundigen. Aan de gepastheid der gegevene bevelen van den kommandant van Z. M. kanonneerboot, wiens hulp men had ingeroepen, aan de onvermoeide krachtsinspanning der geheele bemanning van gezegden bodem is het te danken geweest, dat hetgene onherroepelijk verloren scheen, behouden is gebleven.

— Men meldt van Breda den 18. Mei:

« De Israëlitische gemeente alhier heeft bij de ramp, die, op Zaturdag den 4. dezer hare synagoge trof, waardoor zij van dien tijd af, bij gebrek aan een gebouw, van all-

openbare godsdienst-oefening verstoken is, heden wederom een nieuw ongeluk te betreuren, waardoor op nieuw blijkt de bouwvallige staat van dit gehuurde gebouw, als plaats hunner godsdienst-oefening bestemd, zoo dat hen nog voor langere schorsing der openbare eeredienst moet vreezen. Een der werklieden, *Barth Askamp* genaamd, vader van een huisgezin, aan het herstellen van het dak bezig zijnde, had het ongeluk van door het zeer wrakke latwerk heen te vallen, waardoor hij jammerlijk gekneusd is, een been gebroken heeft, en dadelijk onder hevige pijnen naar huis heeft moeten gedragen worden. Gelukkig nog, dat zulks niet eenige uren later heeft plaats gehad, wanneer, na de instorting van den 4. dezer, de eerste Sabbathdienst daarin weder zoude hervat worden, en er nog grooter verwarring daardoor had kunnen ontstaan. Dit een en ander doet de gemeente echter reikhalzend naar de middelen verlangen, om het voor hunne godsdienst aangekochte gebouw spoedig als synagoge te kunnen doen inrigten."

— In bijzondere brieven uit Oost-Indië wordt verzekerd, dat uit de wateren van China een gewapend Engelsch vaartuig naar de kusten van Japan gestevend is, schijnbaar met last om die op te nemen, maar inderdaad om te beproeven, of de mogelijkheid bestaat betrekkingen met dat rijk aan te knoopen, welke tot dusver, door de Japanezen aan de Britten volstandig geweigerd zijn.

Ingezonden Stukken.

Eenigen tijd geleden las ik in de *Vlissingsche Courant* een artikel, wegens de Rotterdamsche Werkvereeniging, geteekend JAN, en het daarop geantwoorde van HEIN (PIET ware eigenaardiger en meer pendantachtig geweest) als advocaat der Werkvereeniging vonden wij het schrijven van HEIN vrij flaauw en onvolledig; inderdaad het had niets, volstrekt niets goeds of degelijks in, en ontnam al hetgeen door JAN, tegen de Werkvereeniging werd ingebragt, hoegenaamd geen gehalte of waarde, want a priori, en zoo als de zaken *toen* stonden, had JAN veel regt aan zijne zijde; en dat zijne bondige redenering geen meer zakelijk wederleg heeft uitgelokt is, of aan de onmogelijkheid der uitvoering, of aan de hooge gaven van zijnen vriend te danken; a posteriori had JAN ongelijk: men kan ligtelijk ieder ding ter wereld prijzen of laken, looven of wraken, maar men mag nimmer voorbarig zijn. JAN gaat in zijn artikel van het beginsel uit, of de Werkvereeniging niets anders dan straatvegerij op het oog had; inderdaad aanvankelijk *scheen* het zoo, en het was daarenboven uit de circulaire op te maken door het bestuur aan zijne stadgenooten toegezonden: maar dat bestuur is van inzigten veranderd; deszelfs standpunt begrijpende, heeft het vermeend een meer nuttigen en weldadigen werkkring te kiezen, dan een aantal ongelukkige wezens, langs straten en wegen, te laten paradeeren, met schop, bezem en kruiwagen, een erbarmelijk werk verrigtende, waardoor zij, ten aanzien der voorbijgangers, aan de kaak der behoefte staan, zonder loon voor arbeid te erlangen, om eigenen honger en dorst, veel minder de behoeften van vrouw en kinderen, daarmede te leenigen; want voor veertig cents iederen dag, zon- en feestdagen uitgesloten, is het te Rotterdam, na aftrek van huur en andere *inconsumabele* uitgaven onmogelijk, met vrouw en kinderen, te eten om te leven, veel minder te leven om te eten; maar zoo als wij zeiden, de heeren die aan het hoofd der vereeniging staan gingen eene schreden verder en hebben zich, door dat loffelijk pogen, verdienstelijk en de hulde hunner medeburgeren waardig gemaakt: in de eerste plaats heeft, door hunne aansluiting aan het stads-armbestuur, de stads-klompenmakerij eene uitbreiding bekomen die, sedert eenigen tijd, gezegend op de geadministreerden der vereeniging invloed oefent, en al meer en meer van het hoogste belang belooft te worden. *Vier* ruime en luchtige lokalen worden reeds tot de klompenfabriek gebezigd, en het behoeft geen betoog dat reeds, door zoodanig middel, aan een groot aantal menschen werk, bedrijvigheid, voedsel en levensonderhoud wordt verschaft; dat door zoodanig middel, zeggen wij, een groot aantal natuurgenooten aan behoefte, lediggang, kommer en zorg worden ontrokken, en in een wezenlijken gelukstaat overgebragt welke zij, in verband met hunne omstandigheden, nimmer naar waarde kunnen schatten. De gemelde klompenmakerij belooft, aangezien de doelmatigheid der inrigting, het goedkoope en goede werk, zoo als meer andere aanbevelenswaardige vereischten, eene instandblijving, waarvan de duurzaamheid, door het al meer en meer toenemende debiet, volkomen wordt gewaarborgd. De afleveringen binnen de stad en de verzending binnen en buiten de provincie, laten niets te wenschen over, en belooven daarbij eene uitbreiding, welke ongetwijfeld de allergunstigste resultaten moet ten gevolge hebben. Veel zou er, naar men vermeent aan doortrekkende, Duitsche landverhuizers worden omgezet; aan Zweedsche en Deensche schepen zijn bereids aanmerkelijke afleveringen van dat artikel gedaan en aanzienlijke partijen van onderscheidene maten en modellen zijn onder handen, om eerstdaags naar 's Rijks binnen en *Oozerzeesche* colonien verzonden te worden. Behalven deze klompenmakerij is, in de Groenendaal, eene cigarenfabriek en eene houtzagerij aangelegd, welke beide door een overheerlijken aanleg uitmunten en zeer veel opgang laten te genoot zien. Vele arme lieden zijn daar met hunne kinderen aan werk geholpen en aan den afgrond der ellende onttogen. Zijne Excellentie de Staatsraad Gouverneur van Zuid-Holland heeft alle de gemelde inrigtingen, jl. Donderdag den 9. dezer, in oogenschouw genomen, en zijne hoogste tevredenheid er over aan den dag gelegd. Zijne Excellentie heeft bij deze gelegenheid aan het bestuur een wapen vereerd, prijkende met een leeuw, een kruiwagen, schop en bezem in zijne klaauwen klemmende, met het devies: *« door vegen verdienstelijk.»* Dat Z. M. onze Koning vroeger der Werkvereeniging met *f* 500 beschonk, behoeft hier niet herhaald, en Z. M. edele zucht, tot aanmoediging van goede en nuttige dingen, die het welzijn zijner onderdanen bevorderen, in het licht gesteld te worden. Nu wordt er nog gesproken van een dwijl-linnen-, passament-fabriek en andere ondernemingen, welke de heeren van de Werkvereeniging aplaneren en tot ondersteuning van welke, zij nader eene meer onbekrompene deelneming hunner stadgenooten zullen inroepen. Het gedeelte der geadministreerden welke, zoo het schijnt, [illegible] meer honnerabel en voordeelig werk [illegible] is, blijft zich voor als nog, met straatvegerij opledig houden en bevredigt daardoor eene behoefte, waarvan de slordigheid, sedert eeuwen, op de goede burgerij is nedergekomen. De goede menschen zijn van den vroegen morgen tot den laten avond met een onvermoeide ijver bezig, welken den hoogsten lof moet worden toegezwaaid. De minste bloesem, de minste strooohalm wordt zorgvuldig opgenomen, geruimd of weggeveegd. Niet het minste uitwerpsel van paard of ander dier beleedigt het oog, zelfs strekken de liefderijke zorgen der Werkvereeniging zich zooverre uit, om plaatsen, waar zich ieder oogenblik honderden voorbijgangers bevinden, voor het roeren van den bezem, met *tuingieter te laten besproeyen*, met geen ander menschkundige bedoeling dan de last welke, bij het aanhoudende drooge weder, door geheel opgedrevene stofwolken zou kunnen ontstaan, af te wenden. Ik zelf was ooggetuige, toen eenigen dagen geleden, deze oplettende voorzorg, des middags te twaalf ure, op het meest bezochtste gedeelte van de westzijde der leeuwehaven, met zeer veel delicatesse genomen is. Wij wenschen de Werkvereeniging heil en voorspoed en vleijen ons dat de Redactie der *Vlissingsche Courant* wel de goedheid zal gelieven te hebben, dit ons schrijven, even als dat van JAN en HEIN, in deszelfs kolommen op te nemen.

DIEDERIK.

MENGELINGEN.

REGELS VAN WELVOEGELIJKHEID UIT DE 15e EEUW.

Uit een oud boek over de zeden der 15e eeuw, ontleenen wij de volgende regels van welvoegelijkheid:

1e. Wanneer gij aan eene voorname tafel eet, dan moeten vooral uwe handen schoon gewasschen en uwe nagels kort afgeknipt zijn. Dit moet gij echter niet doen bij de menschen, maar als gij alleen zijt.

2e. Wanneer gij drinkt zoo hef uwen beker met beide handen van de tafel en zet denzelven er even zoo weder op. Gij moogt niet drinken met een hand als een voerman, terwijl hij den wagen smeert. Gij moogt verder niet drinken, terwijl uw buurman drinkt; gij moogt niet in den beker hoesten; niet drinken, zoo lang gij eten in den mond hebt, als een rund; niet met gedruisch drinken als een os; niet gorgelen als een paard; niet de neus in den drank steken als een zwijn; gij moet neus en mond afvegen als gij gedronken hebt.

3e. Wanneer gij aan eene voorname tafel eet, zoo merk op wanneer de gastheer drinkt, dan moogt gij niet eten.

4e. Neem dat wat voor u in de schotel ligt, en niet dat wat voor uwen dichgenoot ligt.

5e. Gij moogt de beenderen niet afknagen als een hond, en het merg niet uitzuigen.

6e. Eet vooral nooit een appel alleen, maar snijd denzelven midden door, deel dan de eene helft en geef ieder uwer buren een stuk daarvan.

7e. Zoo gij eene peer schillen wilt, dan moet gij bij de steel beginnen, bij den appel begin aan de andere zijde.

8e. Strijk de boter niet met den duim of de vinger op uw brood.

9e. Drink de soep niet van het bord, maar eet ze met een lepel, en niet overluid, zoo als een kalf slurpt, maar zacht als eene jufvrouw.

DAGBLAD-REDACTEURS AAN HUNNE LEZERS.

Een Engelsch tijdschrift: *« Waterhoofd Chronicle »* behelst het volgend *notabene* van den uitgever:

Over het lijden en de weeën, de zorgen en bekommeringen van redacteurs der dagbladen is zoo veel geschreven, dat het onderwerp voor afgezaagd te houden is. Wij hebben daarom over den inhoud van zoodanige jeremiades opzettelijk gezwegen. Alleen deze week kunnen wij er niet van af, zekere lieden, die zich in hunne verwachting bedrogen zien, dat ieder artikel in ieder nummer naar den smaak van elken lezer zijn moet, een woord van vertrouwen in het oor te fluisteren. Wat zou b. v. een schoenmaker antwoorden, wanneer iemand hem berispte, dewijl niet ieder paar laarzen, die hij in zijn winkel heeft, aan iedermans voeten past, en zich niet ontzag hem deswegens een knoeijer te noemen? of stel een ander, die ja minder onverstandig, toch verklaarde, dat die laarzen compleet onbruikbaar en slecht zijn, die hem niet passen; *zou* de schoenmaker wel ongelijk hebben, als hij dien wijsneus voor een ezel hield. Ergo wat deze man doet, juist datzelfde doen al degenen, die elk dagblad-artikel naar hunnen bijzonderen smaak afmeten, en zich inbeelden dat hun smaak de smaak van iedereen is.

Kond en te weten doen wij dus alle ultra wijsneuzen, dat een redacteur van een dagblad daarop behoort bedacht te zijn om *niet* week aan week juist hun te vrede te stellen; neen! zijne taak bestaat daarin, week aan week eene zoodanige mengeling te leveren, dat ieder niet overkritiek gehemelte gelegenheid hebbe, iets voor zijnen eigendommelijken smaak te ontmoeten.

Buitendien bestaan er menschen, die bij den redacteur onfeilbaarheid verwachten. Zij verlangen, dat hij alles wete, zich niet bedriege of bedriegen late, en vrij zij van feilen en gebreken, die het erfdeel zijn van ons geslacht; zij begeeren, dat alles wat zijn journaal levert, hun nieuw en volkomen waar zij, dat hij ieder interessant gerucht mededeele, en er borg voor sta. Met één woord, alle deze goede menschen verwachten en begeeren, wat zij voor zich ten minste zouden bedanken zelve te leveren.

In de *« Hum. Bl. »* staat de volgende anecdote: « Voor ongeveer vijftig jaren leefde in Oldenburg zekere doctor LUTTMANN. Op zekeren morgen trad een boer, die hem om raad kwam vragen, in zijne kamer, voor de arts opgestaan was. Zijn oog viel op een opgezet scelet, dat hem zulk een schrik aanjoeg, dat hij zich ijlings wegpakte, zoodat de geneesheer, toen hij in zijne kamer trad, niemand vond. Toen nu LUTTMANN na een paar uren een oogenblik op zijne stoep stond, wees zijn tedidende hem een boer, die aan de overzijde der straat zich langs de huizen voorbij sloop, en zeide, dat dit de patient was, welke hem dien morgen had willen raadplegen." — « Hé daar, goede vriend!" riep nu LUTTMANN, « gij hebt mij van morgen immers willen spreken." — « Blijf me van me lijf," schreeuwde de boer, nog grootere stappen doende; « ik heb hem van morgen wel gezien; toen hij nog geen hembd aan had!"

MOEIJELIJK OP TE LOSSEN RAADSEL.

Voor dat men den donkeren Tunnel, eener 15 mijlen lange Duitsche spoorweg inreed, zag iemand een klein zwart pleistertje aan de linker onderlip eener dame. Toen men aan het andere einde derzelve gekomen was, was het pleistertje verdwenen, en had plaats genomen, op de regter onderlip van den tegen haar over zittende heer. Vraag. Hoe zoude dit toch wel gekomen zijn?

Advertentien.

ZEETIJDINGEN.

VLISSINGEN, den 21 Mei. Sedert den 18 dezer zijn alhier ter reede gekomen. Voor Antwerpen bestemd:

Maria Mathilda, J. Svanen, Bergen, stokvisch en traan; de stoomboot Antwerpen, [illegible] Londen, stukgoed en passagiers; Union, M. Geerds, Dantzich, Sikkelius, W. de Jong, Greifswald, Gesina Johanna, J. Dikens, Greifswald, alle garst; Jeune Clemence, J. Smit, Hull, stukgoederen.

Van Antwerpen zijn de Schelde afgekomen en van deze reede naar zee gezeild.

Princess Victoria, T. Jackson, stukgoed en passagiers, Londen.

Te Vlissingen, bij A. W. VAN BIEREN.